

Intervjuad: Per Håkansson, kriminalinspektör, Stockholms pd
Tidpunkt: 1986-11-26 kl. 13.50 - 15.05
Närvarande: Gunnel Lindberg och Tore Samuelsson
Anteckningar: Tore Samuelsson

Tidpunkt	Händelse/åtgärd	Anm
1 mars 08.00 ca	H blev uppringd av krinsp. Per-Olof Palmgren och tillfrågad om han var villig att träda i tjänst i anledning av mordet på OP.	H har tjt på KK1 sedan 1983
09.00 - 09.30	Anlände till våldsroteln (KK1), där han fick i uppdrag att hjälpa till med tipsmottagningen. Han var osäker på vem som gav honom det uppdraget men möjligen kan det ha varit krkom Irvell. H fick också en kort information om vad som var känt beträffande mordet. Vad beträffar tipsmottagningen fick han inte några direktiv utöver att de särskilda blankettseten "spaningsuppslag i grövre brottmål" skulle användas vid utskrift av tipsen. Det var ett enormt inflöde av tips och då i första hand från uppgiftslämnare som ringde till våldsroteln. Vid dessa samtal gjorde H kladdanteckningar som han senare renskrev på de nämnda blanketterna. För att hinna med dessa utskrifter nödgades han ibland lägga av telefonluren, eftersom det annars ringde oupphörligt. De tips som han bedömde som viktiga skrev han omgående ut medan andra fick ligga något. De utskrivna tipsen lades i en särskild korg hos Irvell.	
	H var knuten till tipsmottagningen den 1 och 2 mars. Under dessa två dagar var det troligen tre eller fyra polismän som sysslade med den uppgiften på våldsroteln och i varje fall var de inte flera än sex	
	Måndagen den 3 mars gick han på initiativ av Palmgren över och biträdde honom med registrering av handlingar. Palmgren svarade nämligen för registerenheten på våldsroteln. H hade tidigare inte sysslats med registrering och var således novis på området. Palmgren instruerade honom därför och H blev ganska snabbt insatt i arbetet. Någon eller några dagar efter det att H kommit till registret förstärktes	

gruppen med krinsp Agneta Kallur och Palmgrens företrädare Gunnar Järnmo. Den sistnämnde hjälpte till i den utsträckning som hans ordinarie arbetsuppgifter tillät. När det gällde Agneta Kallur så hade hon en viss kunskap om registreringsarbetet från tidigare fall. Under den här tiden fanns det bara en administrativ befattningshavare som sysslade med inmatning av text. Senare - okänt när - kom Kjell Pettersson från RPS' spaningscentral tillsammans med Carina Oscarsson från Vd 3 och biträdde med registrering av handlingar. Utöver detta lämnade registret över en del tips, som bedömdes som mindre viktiga, till spaningscentral för registrering (började på nr 6000). Såvitt framgår av registret pågick registreringen vid spaningscentralen under de två första veckorna i mars.

När det gällde terminaler lyckades Palmgren få fram sådana i tillräckligt antal. Det arbete som Palmgren fick lägga ned på den saken hade kunnat underlättas om det på våldsroteln hade funnits någon förteckning över var de olika terminalerna fanns placerade. Som exempel nämnde H att de under ganska lång tid inte hade tillgång till en särskild frågeterminal, vilket gjorde att utredningspersonalen under den tiden fick gå in till Palmgren och använda dennes terminal. Sistnämnda förhållanden var givetvis mycket störande för registreringspersonalen. Frågeterminalen tillkom först någon gång under sommaren.

I inledningsskedet blev det ganska omgående relativt stora eftersläpningar i registreringen. De tips som bedömdes som viktiga registrerades i första hand medan andra fick ligga. För att klara situationen nödgades registret i viss utsträckning lämna ut oregistrerade uppslag till utredningsenheterna. Uppskattningsvis kan det ha rört sig om något hundratal tips. Dessa oregistrerade handlingar kom senare att ställa till en hel del problem för registret.

Alla var säkert medvetna om de svårigheter som det stora inflödet av tips medförde för registrets del. Det togs dock inte tillräckliga initiativ för att försöka lösa problemen utan det föreföll som om man från ledningens sida accepterade

de eftersläpningar som förekom. Som ett exempel nämnde H att han vid ett tillfälle under sommaren, då det inte fanns någon administrativ befattningshavare som skötte inmatningen i terminalen, inte fick någon hjälp under tre veckors tid. Frågan hade förts upp till Wranghult men inte lösts. Palmgren hade dock under hela tiden gjort vad som stod i hans makt för att försöka klara situationen. Enligt H:s uppfattning borde det ha funnits möjligheter att på ett bättre sätt utnyttja de resurser som finns i Stockholm eller, om inte detta varit tillräckligt, borde man ha vänt sig till andra polisdistrikt med begäran om hjälp.

Enligt de rutiner som våldshoteln tillämpar läggs det in ganska mycket text i databasen vid registrering av uppslag. Möjligen hade det förfarandet kunnat förenklas, dvs en reducering av texten, för att på så sätt ha fått ett snabbare flöde.

H efterlyste en central utbildning för den personal som skall sköta registreringar.

Håkansson har den 9 januari 1987 tagit del av ovanstående anteckningar och därvid godkänt innehållet med följande ändring. Uppgiften längst ned på sidan 2 och överst på sidan 3, att det föreföll som om man från ledningens sida accepterade de eftersläpningar som förekom skall ändras och ha följande lydelse; Ledningen ansåg sig troligen nödsakad att acceptera de eftersläpningar som förekom eftersom tipsinflödet var så enormt.

